

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Til Bogen, 1791

Citation: Baggesen, Jens: "Blandede Digte. 1. Samling. - 1899", i Baggesen, Jens: *Blandede Digte. 1. Samling. - 1899*, udg. af A. Arlaud, 1889-1903, s. 152. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen04tomshoot-idm139905269593600/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Blandede Digte. 1. Samling. - 1899

„Hvo leed foni han ved sine Brødres Smerte?
„Hvo var saa redebon at lindre den?
„Hvo leved, tænkte, talte, handied, lærte
„Saa vilst og venligt foni min tabte Ven?“
Ufter din Taare! Bergers Aand omsvæver
Endnu sit elskede forladte Land:
„Min Callisen,“ saa sang Hygæa, „lever“;
Som Berger længe — længe leve han!

Til Bogen.

Gaae, lille Bog, i Verden ud, og vandre
Taalmodig om deri, saa langt du kan!
Og taber du dig snart blandt tusind andre —
Saa tab dog et derover din forstand!

Om selv din Evighed, som let kan hænde
(Thi hvad er Evighed i denne Tid?),
Ved næste Paafflykten gaaer til Ende —
Saa gaae dog derfor ikke recnt fra Vid!

Ei Lyf til Glimmer var din faders Spore;
En Nimbus om hans Navn er et dit Maal;
Kan du et Nav kun nytte lidt og more,
Saa slaae dig roligere dermed til Taal!

Dog da din Rejse nueltigt og kan blive
Lidt længer — hvo kan saadant forudsee? —
Saa vil jeg dig din Arv til Uffed give,
Ifald jeg daer, som ogsaa let kan see.